

عنوان مقاله:

معرفی روشی برای کاهش رسوبزائی مناطق مارنی

محل انتشار:

همایش ملی مدیریت اراضی - فرسایش خاک و توسعه پایدار (سال: 1380)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدقاسم نبیی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان زنجان

جمال قدوسی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری کشور

خلاصه مقاله:

بدلیل واقع شدن وسعت زیادی از سطح کل استان زنجان در پهنه حوضه آبخیز سد سفیدرود بعنوان یکی از بزرگترین حوضه های آبخیز کشور با هدر رفت سالانه 50 میلیون تن رسوب از سازندهای رس و مارنرف اجرای طرح ها و برنامه های حفاظت خاک و آبخیزداری را اجتناب ناپذیر نموده است. با توجه به اینکه این نوع سازند حدود 4 درصد از کل حوضه سفیدرود را تحت پوشش داده است، از این رو بمنظور تثبیت خاک و کاهش تولید رسوب از این مناطق طرحی تحقیقاتی با بکارگیری 4 تیمار شامل: مخلوط کردن خاک سطحی با کاه، چیربندی با استفاده از تور سیمی و کلش برنج، ایجاد پوشش در سطح خاک با استفاده از امولسیون کاتیونیک قیر، ایجاد پوشش در سطح خاک با استفاده از امولسیون آنیونیک قیر، و شاهد بعنوان تیمار پنجم با 4 تکرار در قالب طرح بلوکهای کامل تادفی در اراضی مارنی پایاب حوضه آبخیز زنجانرود به اجرا در آمد. مقدار وش دت بارشها با استفاده از باران نگار و مقدار روان ابهای تولیدی و رسوبات ناشی از فرسایش، با استفاده از نصب شبکه های 220 لیتری در نقطه خروجی هر پلات با ابعاد 2 ضربدر 10 متر اندازه گیری شد. داده ها یجمع آوری شده در مدت 8 سال (1367-1374) با انجام محاسبات آماری و تجزیه و تحیل آنها از طریق مقایسه میانگین ها با آزمون دانکن و محاسبه کمترین دامنه های معنی دار (L.S.R) به تفکیک وقوع هر بارش و بر اساس رواناب های تولیدی صورت پذیرفت. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که شدت بارشها عامل موثر در تولید رواناب و رسوب بوده و کاربرد تیمار چیربندی با استفاده از تورسیمی و کلش به رغم معنی دار نمودن اختلاف با شاهد و تیمارهای دیگر دارای بیشترین تاثیر در تثبیت خاک و به حداقل رسانیدن رسوب تولید شده در مقایسه با سایر تیمارها می باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/34345>

